

BESTUUR

President : Chris Geurink
Oud President : Kees van Steenberg
1^e Vice President : Bart van der Laan
2^e Vice President : Theo Soontiëns
Secretaris : Peter Bob Peerenboom
Penningmeester : Bart Jaap Pull ter Gunne
Bankrekening : Rabobank: 15.75.77.066

SECRETARIAAT

Peter Bob Peerenboom : Nonnenmate 24
7006 CP Doetinchem
Telefoon : 0314-346096
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : www.lions.nl

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 19.45 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met

Plaats : Bistro de Kruisberg
Kruisbergseweg 172
7009 BT Doetinchem

Telefoon : 0314 - 324123
E-mail : info@dekruisberg.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd via de site afmelden**
- Bij verhindering voor de taphap **altijd** uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur **via de site afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat 2011 - 2012.....	3
Van de Taitwister.	5
De 10 minuten van Herman vd Broek.	7
Nagekomen foto.	8
Kees van Wingerden.	9
Van de Foto-officer.	13
Wie gaat het hen vertellen?.....	15
De Verjaardagskalender.	17
Toch een Happy End?.	17
Wijnmijmering.....	18
Commissies 2011-2012.....	20
Agenda 2011-2012.	21

PRES(S)PRAAT 2011 - 2012

Doetinchem, woensdag 19 oktober 2011 + 10.00 uur.

Beste Lions,

Gisteravond, 18 oktober 2011, kwam ik Theo tegen. Ik vroeg hem: “wanneer moet je de Pres(s)praat hebben?”. Theo antwoordde: “Ik had het het afgelopen weekend al moeten hebben, doch ik wil je de kans geven het alsnog te maken.” Het is daarom dat ik nu achter mijn dicteerapparaat zit en probeer om een kort verhaal op papier te zetten.

Ik ben in de loop der jaren de mening toegedaan dat er eigenlijk veel te veel wordt geschreven. Ik lees behoorlijk wat boeken, doch ik moet toegeven dat er veel boeken zijn waarvan ik denk: “Wat is in vredesnaam de reden geweest om dat boek uit te geven, althans het verhaal wereldkundig te maken?”. Daarbij komt dat wij ook overstelpt worden met informatie, hetgeen mede komt door de moderne communicatiemiddelen, waaronder ook Social Media. Het is ongekend. Mocht het in het verleden zo zijn dat we wel eens wat te weinig informatie hadden, thans kun je stellen dat wij overspoeld worden met informatie en ook met nogal wat non-informatie.

Ik heb helaas de intreerede van Jan Jurriëns niet mee kunnen maken, daar ik op dat moment een zitting had in Zutphen, welke bijzonder uitliep en helaas ook niet is geregeld. Ik wil hem alsnog hierbij feliciteren en wij hebben namens de Lions een bos bloemen gestuurd voor hem en al de zijnen. Het is zo dat het jaar op gang komt. Het is toch weer even wennen. We hebben een nieuwe locatie, waarvan ik moet zeggen dat het mij niet tegenvalt.

Afgelopen periode heb ik ook moeten constateren dat er bij diverse leden van onze club de nodige zorgen zijn. Ik wil alle leden verzoeken hierop te letten en het nodige te doen, dan wel dit aan ons bestuur door te geven. Het is mij ook opgevallen dat weduwen van oud-leden van onze club zich soms wat alleen voelen. Ik heb dit ook al een keer aan de orde gesteld tijdens een vergadering. Het lijkt mij dat ook dit een zorg moet zijn voor ons allen.

De eurocrisis waart door het land, door Europa en door de hele wereld. Het lijkt alsof deze crisis rondwaart als een geest. Je hebt niet de indruk dat je er

zelf veel aan kunt doen en de miljarden vliegen je om het hoofd. Wie zijn de schuldigen? Wie lost het op? Het lijkt alsof de politiek daarin niet meer van deze tijd is en veel te traag reageert. Ook valt het mij op dat diegenen die er echt de oorzaak van zijn niet direct worden aangepakt, terwijl wanneer er sprake is van een vermogensdelict op kleine schaal, een diefstal, er direct strafrechtelijk wordt gereageerd. Leven wij inmiddels op een te hoog niveau met Nederland en Europa? Ik moet er mee stoppen, omdat er eigenlijk over politiek niet gesproken mag worden. Ik beschouw dit evenwel niet als politiek, doch meer als "onze" economie.

Ik maak u er nog op attent dat de komende maand, november, er specifiek wat op het programma staat met betrekking tot rechtspraak. Op 2 november a.s. zullen wij een lezing hebben van een strafrechtadvocaat uit Arnhem, Paul Noppen, en op 9 november a.s. gaan wij met een stel mensen van de club naar een zitting van de politierechter bij de Rechtbank Zutphen. Inmiddels hebben zich daarvoor 14 mensen aangemeld. Ondergetekende zal daar niet bij zijn, daar hij op dat moment verhinderd is, doch wellicht zal hij later in de ochtend nog komen, voor zover dat mogelijk is.

Ik wens iedereen een goede tijd toe en ook een goede gezondheid. "Jij en ik" en "Oeboentoe".

Chris Geurink
President.

VAN DE TAILTWISTER

Zoals u onlangs hebt gemerkt is tijdens de eerste bijeenkomst in oktober een nieuwe lijn, een nieuw geluid, aangekondigd door uw taittwister. Hiermee wordt geheel voldaan aan de invulling van deze functie volgens de internationale Lions gedragscode.

De taken van de taittwister zijn, zo staat te lezen:

“Deze functionaris heeft een belangrijke sturende functie in de lions club. Hij ziet er op toe dat de vergaderingen verlopen in een sfeer van harmonie en vriendschap. Hij bevordert de levendigheid van discussie en bewaakt de goede omgangsvormen ook als de meningen verschillen. Hij heeft de bevoegdheid om, zo nodig zonder overleg met de president, tijdens de discussie een korte pauze in te lassen dan wel om tot kalmte te manen. Tijdens feestelijkheden is hij de eerst aangewezen om met welgekozen woorden de aangename sfeer te accentueren en bewaakt de geschreven en ongeschreven regels van de club.”

Dus vooral tijdens de vergaderingen heeft de taittwister een regulerende taak en tijdens de taphap en andere feestelijkheden een animerende taak.

Een eerste indruk maak je maar een keer.

Indachtig deze woorden is de eerste avond volledig volgens plan verlopen. De president vond het niet nodig om tijdens de vergadering de taittwister, die keurig nog belet gevraagd had, want zo was het onder het oude regime, het woord te geven. De taittwister nam daarom zelf het woord en dat zal voortaan vaker gebeuren. Dit niet, zoals sommigen wellicht denken, om de aandacht op zich zelf te vestigen maar om de sfeer te verhogen en de geschreven en ongeschreven regels van de club te bewaken. U kent de bescheidenheid van de taittwister al enige jaren.

Gememoreerd is ook de invoering van boetes. Hierover staat geschreven:

“Overtreders worden door hem tot de orde geroepen door het opleggen van

kleine boetes t.b.v. de Activiteitenkas, waartegen geen beroep open staat. Afwezigheid zonder kennisgeving wordt door hem beboet met 5 euro, bij dinerbijeenkomsten worden daarnaast de kosten van het diner doorberekend. Hij zorgt voor de inning van de boetes. Hij doet in de dinerbijeenkomst mededeling over het menu. De tailtwister zelf kan beboet worden door de president.”

Vanaf heden gelden dan ook de volgende boetebepalingen:

Speldje vergeten	per keer	€ 0,50
Te laat tijdens bijeenkomst	per keer	€ 0,50
Afwezigheid zonder kennisgeving	per keer	€ 5,00

Mochten er nog andere bepalingen nodig geacht worden dan worden die tijdig bekend gemaakt. Lionslid Theo Soontiens heeft al geprobeerd met een eenmalige betaling van € 25,- voor het hele jaar zich vrij te kopen voor het dragen van het speldje. Ook zijn er leden geweest die de tailtwister uitnodigden om te investeren in speldjes die dan ter plekke voor een aanzienlijk bedrag gekocht kunnen worden. Uw tailtwister laat zich graag verrassen door creatieve vondsten van de leden. Een opgenaaid Lion embleem kan wellicht voor de trui-dragers uitkomst bieden.

Uiteindelijk zal de tailtwister alles noteren en eens per kwartaal de boetes innen. Zoals gezegd vallen deze opbrengsten geheel aan de activiteitenkas.

Uw Tailtwister

DE 10 MINUTEN VAN HERMAN VDBROEK

Herman heeft zijn jeugd in Amersfoort doorgebracht. Zijn vader was werkzaam bij de marine en dus vaak van huis. Al vroeg kreeg Herman daarom te maken met wat tegenwoordig 'zorgplicht' wordt genoemd.

Hij omschrijft zichzelf als iemand van 12 ambachten en 13 ongelukken. Zo bijvoorbeeld wel aan de Kweekschool begonnen, maar die niet afgemaakt. Hij

was een *freewheeler* in de ware zin van het woord. Lang gewerkt in de drukkerij van de Heidemij, maar als het hem niet meer aanstaat is het voor hem niet erg moeilijk om te zeggen: "toedelo, ik ben weg". Om vervolgens heel wat anders te gaan doen, zoals het verkopen van automaterialen of koelkasten.

Zoals we allemaal weten is Herman met Mieke getrouwd en hebben zij 2 zoons en 2 dochters en is het gezin inmiddels uitgebreid met 3 schoonzons.

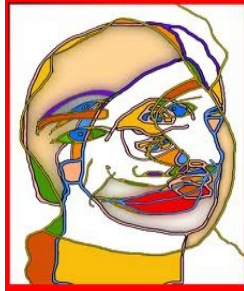
Na haar opleiding is Mieke kostwinster geworden en kon Herman het huisman-zijn combineren met zijn kunstenaarschap. Het voordeel van die combinatie is dat hij met beide benen op de grond is blijven staan, wars van hoogdravende ideeën, want even later moet op het aanrecht de groente weer gewoon gesneden worden...

Maar Mieke heeft er wel voor gezorgd dat Herman niet tussen 4 muren gevangen bleef zitten en heeft hem een paar keer "het huis uit geschopt".

Daardoor heeft hij zijn reizen naar verre oorden kunnen maken waarvan de invloeden nog steeds in zijn werk aantoonbaar zijn.

In dat werk is Herman steeds bedrijfsmatiger gaan werken. Hij onderneemt een voortdurende middelen. Digitale- en voor hem enorme gestalte te geven. Hij inspireren door de Rembrandt, maar ook hij daarbij op zoek naar maar absolute leegte naar wat er niet is.

zoektocht naar nieuwe 3-D technieken vormen uitdagingen om zijn ideeën laat zich daarbij graag tekeningen niet alleen van van Picasso. Steeds meer is steeds minder zodat alleen overblijft in zijn zoektocht

Denk niet dat dat een heeft Herman het maar waarschijnlijker is dat hij daarvoor nog jaren nodig heeft. Natuurlijk logisch dat hij daarom hoopt wel 80 of liever nog 90 te worden...

gemakkelijke weg is. Soms gevoel dat hij er dicht bij is,

HB

NAGEKOMEN FOTO

Ter gelegenheid van het 35-jarig lidmaatschap van Theo Kamps bij LC Doetinchem worden hem door de president de daarbij behorende versierselen opgespeld. Theo gaf een feestelijk rondje aan alle Lions. Deze reageerden acuut met het

KEES VAN WINGERDEN

Een bewogen en bevlogen Lion

Dat Kees van Wingerden een actief Lionsverleden heeft is zo ongeveer bij iedereen wel bekend. Al is het maar omdat hij in het verleden in zijn hoedanigheid van gouverneur onze club al een aantal keren heeft bezocht. Maar over zijn privé-leven is veel minder bekend. Hoog tijd dus dat hij de gelegenheid kreeg om zijn verhaal met ons te delen, om te beginnen met zijn Lionsloopbaan.

In 1984 werd in Dillenburg door een aantal Oranjesteden herdacht dat Willem van Oranje 400 jaar geleden in Delft werd vermoord. Bij die gelegenheid hield Kees een voordracht voor een gehoor waaronder zich ook leden bevonden van LC Breda. Kees heeft daar kennelijk voldoende indruk gemaakt om er een uitnodiging aan over te houden toe te treden tot die club ("Er zat nog geen dominee in de club.") Al gauw ontpopte hij zich als een actieve Lion en kreeg hij door zijn secretarisfunctie ook al snel inzicht in de grote Lionsorganisatie. Verhuizing bracht hem in 1991 naar de LC Wisch Hamelandsemarken, waar hij o.a. president is geweest. In 1999 werd hij zonevoorzitter en drie jaar later mocht hij naar Osaka

gouverneur te worden internationale Ledenbestand en zijn portefeuille. Niet lang een ernstige bestuurscrisis dichtbij iets van nog steeds een gênante en

afreizen om als opgeleid in de beroemde conventieklasjes. uitbreiding zaten o.a. in daarna ontstond er in BZ (ik heb daar van redelijk meegemaakt en vind dat zwarte bladzijde in de

Lionsgeschiedenis, waar te veel mensen beschadigd zijn. HB) In die periode is Kees weer gevraagd om gouverneur te worden, hetgeen hem dit keer naar de internationale conventie in Chicago bracht. Hij zal er niet veel nieuws geleerd hebben, maar wel een prettige tijd hebben gehad. Een aantal jaren later ontstonden er in de zone (weer) problemen en kon wederom een beroep worden gedaan op Kees die toen in 2009 opnieuw zonevoorzitter werd. Een rol die hij nu eindelijk kan overdragen omdat dit keer LC De Graafschap wel voor een opvolger zorgt.

Uiteraard begint de geschiedenis van Kees een stuk eerder. De naam van Wingerden ("Staat natuurlijk voor wijngaarden") is gekoppeld aan een oud geslacht uit de Alblasserwaard waar zijn voorvaderen een nog steeds bestaand **bedrijf** oprichtten.

H.K. van Wingerden founded in 1883, on 29th January, the company that still bears his name. The company started the production with brass castings for scales. Around the year 1900 the, at that time in Gorcum based firm, started with brass castings and portholes for the maritime industry under the name Wigo. The demand for Wigo's products increased and orders came in from all over the world. Wigo moved in the year 2000 in a complete new building with large production facilities and modern offices. The new facility is located at Vuren, close to Gorcum.

Kees' vader was dominee en stichter van een groot gezin met 4 zonen en 4 dochters. Kees was in 1938 in Zeeland geboren maar verhuisde, zoals domineeskinderen dat vaker overkomt, regelmatig en kwam via de Langstraat (Loon op Zand) in 1946 in Delft terecht. Daar bezwangerde Kees' vader de dienstmaagd met als gevolg dat Kees moest verhuizen naar het huis van een oom in Zaandam. ("Mijn vader was een *womanizer*, vroom en goddeloos tegelijk") Na nog wat omzwervingen deed hij eindexamen aan het Christelijk

Gymnasium in Utrecht, waarna hij -in de voetsporen van zijn vader- theologie ging studeren. Op 23-jarige leeftijd studeerde hij af.

Hij was inmiddels verliefd geworden op een domineesdochter Joke en met haar vertrok hij naar het land van Heusden en Altena om daar een grote pastorie in [Babyloniënbroek](#) te betrekken. Twee mensen, nog geen nakroost (kort daarna wel een zoon) maar wel een dienstmeid. Het ambt had in die tijd nog status...

In 1964 wordt Kees legerpredikant in Seedorf. Nadeel is wel dat hij maar 3 weekends per 6 weken thuis was, maar daar stond tegenover dat hij genoot van de militaire activiteiten: hij deed graag aan marsen mee en had geen hekel aan het bivak. In 1966 werd hij overgeplaatst naar het nabijgelegen Hohne en werd het gezin weer verenigd. Niet veel later, in 1970, wachtte hem een post in Suriname, waarvan hij zich nog heel goed de afvaart van de boot herinnert, luid uitgezwaaid door een hoempaorkest. In die periode heeft Kees veel geleerd en goed kunnen netwerken. Hij heeft daar o.a. een stichting opgezet die zich beijverde voor de oprichting van vormingscentra. Goede contacten zijn dan gemakkelijk en het lukte hem redelijk snel in drie maanden de benodigde vijftigduizend gulden bij elkaar te krijgen. In 1975 werd Suriname zelfstandig en kwam het eind van zijn verblijf daar in zicht. Defensie bleef hem trekken en daarom keerde hij terug naar Seedorf, waar hij ditmaal als predikant een functie bij de luchtmacht kreeg.

In 1980 keerde het inmiddels uitgebreide gezin definitief naar Nederland terug waar hij ging werken in Gilze-Rijen en ook Woensdrecht, terwijl Breda de nieuwe woonplaats werd. En passant haalde Kees zijn doctoraal examen in Tilburg met als hoofdvak Moraal.

De tijd die hij op Woensdrecht doorbracht was een roerige periode. Het was de periode van demonstraties tegen de kruisraketten. De tegenstellingen voor en achter de 17 kilometer hekken was groot. "Alle Nederlandse bewakingshonden werden ingezet" om te voorkomen dat de basis bezet werd. (Het leverde Kees na afloop de vraag op hoe hij in deze zaak als predikant stond. Zijn loyaliteit bleef bij zijn werkgever Defensie.)

Een dieptepunt in Kees' leven is het plotseling overlijden van zijn vrouw Joke in 1988 geweest. Zijn toen 15-jarige dochter moest hem bellen om het droevige nieuws over te brengen. "Het is een bepalend moment in mijn leven

geweest". Het waren zware dagen voor de familie. Op woensdag wordt Joke begraven, en op zondag moest Kees alweer preken. Hij had zich voorgenomen om aan de trieste gebeurtenis van de week ervoor geen aandacht te schenken en gewoon "volgens rooster" te preken. Maar tijdens de preek, breekt hij dan toch en kan slechts met de nodige moeite verder gaan. Datzelfde zal hem kort daarna weer gebeuren bij de vernissage van een tentoonstelling van kunstwerken van zijn overleden vrouw. Wat hem in deze zware tijd goed heeft geholpen is dat hij goed is opgevangen door mensen rondom hem.

In 1990 is Kees hertrouwd met zijn huidige vrouw Joke. Hoewel er natuurlijk heel veel gelukkige momenten zijn, heeft hij dit hertrouwen toch wat onderschat. Je bent ouder en daardoor ook wat minder plooibaar. En dat heeft nu eenmaal tijd nodig. Het leidde er mede toe dat Kees gebruik ging maken van het Functioneel Leeftijdsontslag. Een lange tijd van dienstplichten lag immers al achter hem. De periode daarna werd Kees predikant in Ulft en Etten waar hij ook actief was als visitator en waar nodig, als *troubleshooter*. In 2001 ging Kees na een 40-jarige loopbaan als predikant met emeritaat.

In november herdenkt Kees zijn 50-jarig ambtsjubileum. Hij kan terug kijken op een boeiende en zeker afwisselende loopbaan. Hij heeft heel veel mensen ontmoet, is op heel veel plaatsen in de wereld geweest. Hij heeft op heel veel idyllische wateren overal ter wereld gezeild. Gelukkig is hij ook vandaag nog vitaal genoeg om ook op 73-jarige leeftijd zijn hobby wandelen te beoefenen. ("Ik heb vandaag nog 15 kilometer gelopen.") En ook hoopt Kees ook nog lang door te kunnen gaan met preken, een activiteit die hij nog iedere zondag uitoefent. Want natuurlijk kent hij de geheimen van het metier. Een goede preek is als een spannende rok: "Die rokken van een vrouw zijn lang genoeg om veel te bedekken en kort genoeg om te blijven kijken."

HB

VAN DE FOTO-OFFICER

foto's van de bijeenkomst van 5 oktober

**Rob Harding door president Chris Geurink
geïnstalleerd als Lionslid**

Arnold neemt de versierselen van 40 jaar Lions lidmaatschap in ontvangst van President Chris Geurink

Onderonsje tussen Theo en Koos

Onze nestoren Koos en Arnold

De jarigen worden uit volle borst toegezongen

WIE GAAT HET HEM VERTELLEN?

“Vind je dat een leuke trui?” vroeg mijn leerling voor drie maanden, terwijl ze me met lichte ogen aankeek. Achter haar, drie klasgenootjes wier namen ik nog niet zo paraat had. Ook aan hun gezichten zag ik dat onder de vraag iets anders school dan een simpele belangstelling over mijn smaak voor kleding.

De vraag raakte me overigens direct op een zwakke plek, het was niet zozeer een lievelingstrui voor op school, maar wel heel erg een lievelingstrui voor thuis achter de computer. Bel bij mij thuis aan en ik doe open, gekleed in die trui. Misschien dat die meiden met hun vraag daarop wilden duiden? Misschien was dat wat er te zien was?

“Ja! Ja! Dat is een lievelingstrui van mij. Misschien niet de mooiste, maar hij zit zo fijn.” antwoordde ik het stel.

“Dat dachten we wel.” sprak de woordvoester. “Je hebt hem al twee dagen achter elkaar aan.”

“Oh!!” (dat was het dus..) “Ja, zo gaat dat soms, met een man alleen.”

Giechelend gingen de meiden verder met hun opdracht, terwijl ik nadacht over de wereld van verschil tussen hun jeugd en die van mij.

Voor hen is het blijkbaar gewoon dat zij elke dag een andere outfit aan hebben. En als ik dan zeg ‘een andere outfit’ dan is het dus ook echt anders. Zelfde kwaliteit, zelfde modieus niveau, totaal andere stijl .

Wat een verschil met ons huishouden waarin 8 kinderen opgroeiden zonder badkamer, nog net een door mijn vader gebouwde doucheceel op de overloop, elkaars kleren overnemend, schoenen van de burens afdragend en dolgelukkig met door oma gebreide truien. Allemaal dezelfde kleur en hetzelfde model, dat wel, maar in ieder geval nieuw. Regelmatig haalden wij thuis oude sokken en truien uit. Hetgeen betekent dat we de trui weer terugbrachten tot zijn oorspronkelijke staat: de bol wol waar hij uit was voortgekomen. Mijn moeder begon dan van die bol wol even vrolijk nieuwe truien of sokken te breien. Een mate van recycling waar je vandaag de dag niet meer om hoeft te komen. Vandaag de dag moeten we kopen, kort dragen en wegdoen om weer nieuwe spullen te kopen. En de kinderen wordt wijs gemaakt dat het heel

onsmakelijk, heel onhygiënisch en heel ongezond is als na een dagje de kleren niet in peperdure wasmiddelen worden ondergedompeld, gemasseerd, gereanimeerd en gewreven worden. Daarna in een andere dure machine langzaam en liefdevol worden gedroogd en gewenteld zodat de vezels weer optimaal kunnen functioneren in hun volgende draagbeurt. Als die al komt. Want iets verkleurd? Weggooien! Iets uitgelebbert? Weggooien! Iets uit de mode? Weggooien? En snel nieuw kopen. Kopen! Kopen! Betalen! Betalen! Kopen! Kopen! Lenen! Betalen! Lenen! Kopen! Betalen! Lenen! Lenen! Betalen! Betalen!

30 jaar geleden voorspelde Youp van 't Hek al in zijn legendarische conference Lenen/Betalen waar het allemaal toe zou leiden.

“Lenen, lenen. Betalen, betalen.
Kom maar!
Pak het dan! Pak het dan! Pak het dan.
Je bent veel rijker dan je denkt
Laat die welvaart nou niet aan je neus voorbijgaan
Kom nou!
Lenen, lenen! Betalen, betalen!
Pak het dan! Pak het dan! Pak het dan.”

En deze arme kinderen denken dat het gewoon is; dat het zo hoort: elke dag mooie nieuwe of versgewassen en versgestreken fleurige kleding. Ze denken dan ik die oude, vieze leraar ben die dat niet snapt. Of die armoeliger die dat niet kan betalen. Maar ze weten nog niet dat zij dat ook niet kunnen betalen. Dat ze het nog nooit hebben kunnen betalen en hun ouders ook niet. Dat we met zijn allen alleen maar deden of we het konden betalen. Maar diep in onszelf wisten we wel beter. Zoveel luxe en welvaart: dat kon nooit. Maar wie gaat het vertellen aan die kinderen. Wie werpt ze hun ooit delicate roze maar nu ietwat uitgelubberde, verkleurde truitje toe en zegt tegen ze: “Uithalen, opprollen en zelf een nieuwe breien!”?

Theo Soontiëns

DE VERJAARDAGSKALENDER

DE AFGELOPEN MAAND

<i>13 oktober 2011</i>	<i>Aart van Silfhout</i>	<i>74 jaar</i>
<i>20 oktober 2011</i>	<i>Toon van Oudheusden</i>	<i>79 jaar</i>
<i>27 oktober 2011</i>	<i>Hans Bruijn</i>	<i>79 jaar</i>
<i>31 oktober 2011</i>	<i>Bart-Jaap Pull ter Gunne</i>	<i>65 jaar</i>

Allemaal alsnogmaals gefeliciteerd!

TOCH EEN HAPPY END?

In september eindigde een project van Theo Soontiëns erg onbevredigend in de verse moerasgronden van het Zuidveen. Twee openluchtvoorstellingen konden niet doorgaan door de drassigheid van het terrein waarop ze zouden spelen. De afgelopen weken zijn de beide acteursgroepen druk doende geweest om deze voorstelling op locatie op film op te nemen.

Op zondag 11 december worden deze films getoond in het Luxor theater in Zutphen. Om 13.30 is de première van film 1, een theatrale bewerking van drie gedichten van Ton van den Bos. Om 14.30 uur de première van de jongerenfilm over de crisis. 's Avonds om 19.00 en 20.00 uur worden de films nogmaals vertoond. De films duren ongeveer 45 minuten. Een bijzonderheid is dat je *beide* films op DVD meekrijgt als je naar één film gaat kijken. Dan kun je de andere thuis kijken. Dit vanwege het beperkte aantal zitplaatsen in het Theater. Reserveringen via Theo of het Luxor theater (0575-513750)

WIJNMIJMERING

Toen ik mij ooit bij onze Lionsclub introduceerde in een tien-minuten-gesprek begon ik mijn verhaal met drie V's: Venlo, Vastelaovend, VVV. Alle drie belangrijk in mijn leven. Twee V's aan elkaar overigens, levert de W van wijn. Mijn passie voor wijn was in die tijd nog "*in statu nascendi*", moest zich nog verder ontwikkelen. Venlo en Vastelaovend kwamen al eens in een eerdere mijmering aan bod. En VVV heeft weliswaar langzaam plaatsgemaakt voor De Graafschap, mede door toedoen van onze kinderen, echter voor de Venlose Voetbal Vereniging houd ik een warm plekje in mijn hart. Misschien ook niet zo verwonderlijk als ik terugdenk aan mijn belevenissen bij VVV.

Mijn eerste wedstrijd die ik samen met mijn vader bezocht in stadion De Kraal, voorloper van het huidige stadion De Koel, was die tussen VVV en Feijenoord. Ik was een jaar of negen en ook toen al streed VVV tegen de degradatie. Feijenoord was een topclub met illustere spelers als Eddie Pieters Graafland, Beer Kreijermaat, Hans Kraay en Coen Moulijn. Ik herinner me nog de fraaie kopbal van Cor de Meulemeester over een vergeefs duikende Eddie PG heen, waardoor VVV die wedstrijd won en Venlo een lange nacht bezorgde. Overigens, voor zover ik me kan herinneren, degradeerde VVV dat jaar wel naar de eerste divisie.

Jarenlang, in voor- en tegenspoed, was ik supporter van VVV. Hoe kan het ook anders met spelers als Jan Verbong. Ambtenaar bij de gemeente Arcen en Velden, rechtsbuiten en begenadigd technicus. Hij kon drie tegenstanders tegelijk op de vierkante decimeter uitspelen. Maar Jan was ook een beetje lui. En zeer gesoigneerd. Het gerucht gaat dat als hij weer een eens paar spelers zijn hakken had laten zien, hij altijd even rustte, een spiegeltje en kam uit zijn achterzak haalde en zijn kapsel, model Elvis Presley, fatsoeneerde. Nooit het Nederlands elftal gehaald.

En Jan van het Hek, roodharig en duidelijk minder goed door moeder natuur bedeed. Rechtsback. Van het Hek had zulke kromme benen dat als hij bij een vrije trap van de tegenstander in de muur stond, er nog extra iemand achter hem moest gaan staan om het gat te dichten. Halverwege een zeker seizoen,

niet VVV's beste, was Van het Hek zelfs even topscorer van VVV: hij had al vier keer in eigen doel geschoten.

En dan de fameuze doelman Frans Swinkels. Verdiende in het dagelijkse leven de kost als verzekeringsagent. Voetbalde graag mee als keeper. Bij vrijwel elke lange bal van de tegenstander richting zijn doel, moesten de verdedigers van VVV vrezen voor hun lichamelijk welzijn. Als "de Swink" weer eens zijn doel uit kwam stormen, niets en niemand ontziend, ook zijn eigen mensen dus niet, nam hij onder het lopen zijn onafscheidelijke pet af, om vervolgens, meestal, de bal met een ferme kopstoot weer terug richting vijandelijk doel te verplaatsen. Waarna hij breed lachend de ovaties van de toeschouwers in ontvangst nemend met de pet in de hand weer naar zijn doel terugliep.

Of Hay Steegh, favoriet van de vrouwelijke supporters, smalle heupen en brede torso. Hij was onze linksback. Viel vooral op door zijn snelheid. Liep de 100 meter binnen 11 seconden. Kwam nogal eens zo op stoom als hij weer eens een rush langs de lijn begon dat hij de bal vergat en bijna niet meer kon stoppen. Bij de achterlijn van de tegenstander gekomen sprong hij dan over het 80 centimeter hoge hekje dat de enige scheiding in die tijd tussen speelveld en toeschouwers vormde. Halverwege de ongeveer vijftien betonnen treden van de staantribune kwam hij tot stilstand, draaide zich om, groette met een breed gebaar zijn fans, en spoedde zich weer terug naar zijn plaats in het veld. Menigmaal nog net op tijd om te zien hoe zijn directe tegenstander, de rechtsbuiten, van zijn vrijheid gebruik had gemaakt om een tendingoelpunt te scoren.

Er gebeurde altijd wel iets bij VVV. Nooit saai. Maar soms moest je er wel oog voor hebben. En met een goed glas wijn erbij worden oude herinneringen steeds fraaier.

Henk Drost

COMMISSIES 2011-2012

● **Activiteiten**

Marnix Jansen Venneboer, voorzitter

Herman van den Broek, vice-voorzitter

Toon Gasseling

Hans Kietselaer

Jan Loggers

Kees van Wingerden

● **Bulletin & ICT**

Henk Breuker, voorzitter

Henk Drost, photo-officer 1

Henk Dijk

Marnix Jansen Venneboer, photo-officer 2

Han Meibergen, content officer

Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & Puzzle

Theo Soontiëns, bulletin

● **Interservice**

Toon Gasseling

Bert Lamers

● **Jeugd**

Tom Jacobs, voorzitter

Henk Dijk, vice-voorzitter

Gerard Roelofsen, vice-voorzitter

● **Jumelage**

Jan van Iersel, voorzitter

Henk Drost

Marnix Jansen Venneboer

Jan Kruit

Han Meibergen

● **Kascontrole**

Hans Kietselaer

Henk Drost

● **Leden**

Martin Liefink, voorzitter

John Brands

Kees van Steenbergen

Harco Kikkers

● **Tail Twisters**

Henk Dijk

Jan Jurriëns

● **We Serve**

Ruud Wink, voorzitter

Jan van Iersel, secretaris

Koos Kuiper

Jos Niesink

Ben Smeenk

Kees van Steenbergen

● **Privileged Members**

Rien ter Brugge

Hans Bruyn

Arnold van der Goot

Theo Kamps

Henk Kets

Jan Kruit

Toon van Oudheusden

Jan Thijssen

Koos Witkop

● **Members at Large**

Gerard Hehenkamp

■ **WE SERVE - Zorg**

Aart van Silfhout, voorzitter

Rien ter Brugge PM

Henk Drost

Wim Frommé

Jan van Iersel

Theo Kamps PM

Jan Kruit PM

Bart van der Laan

Martin Liefink

Jan Loggers

Hans de Vries

Kees van Wingerden

■ **Betrokken Doetinchem**

Toon Gasseling

Bert Lamers

AGENDA 2011-2012

- 7 september 2011 18.00 uur *Start seizoen "De Kelder"*
- 21 september 18:00 uur *Taphap (10 minuten Herman v.d. Boek)*
- 5 oktober 2011 20.00 uur *Kees van Wingerden; zijn verhaal*
- 19 oktober 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Henk Breuker)*
- 2 november 2011 20.00 uur *Mr. P. Noppen, strafrechtadvocaat*
- 9 November 2011 09.00 uur *Bezoek Rechtbank Zutphen - max 25 pers (ovb)*
- 16 november 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Koos Witkop)*
- 30 november 2011 18.00 uur *Taphap in Borghuis (5^e Woensdag)*
- 7 december 2011 20.00 uur *Verhaal nieuw lid*
- 21 december 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Theo Kamps)*
- 7 januari 2012 ?? uur *Nieuwjaarsbijeenkomst*
- 18 januari 2012 18:00 uur *Taphap (10 minuten nieuw lid)*
- 1 februari 2012 20.00 uur *W. Dekker, ex-wethouder, raadslid gemeente Ede*
- 15 februari 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Wim Frommé)*
- 7 maart 2012 20.00 uur *Verhaal nieuw lid*
- 21 maart 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Arnold v.d. Goot)*
- 4 april 2012 20.00 uur *Moskee & Turks Cultureel Centrum*
- 18 april 2012 18.00 uur *Taphap (10 min Marnix Jansen Venneboer)*
- 2 mei 2012 20.00 uur *Vrije avond - Event. Verhalen over de oorlog*
- 16 Mei 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Hans Bruyn)*
- 30 mei 2012 18.00 uur *Taphap in Borghuis (5e woensdag)*
- 6 juni 2012 20.00 uur *Bezoek bij leden thuis (4 à 5 personen)*
- 20 juni 2012 18.00 uur *Bestuursoverdracht*
-